

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Initium Sapientiae & Finis: Timor Domini, & Amor Dei: Seu
de fuga peccati, deque dilectione summi boni**

Comitin, César Jean-Baptiste

Coloniae, 1709

§.8. Quàm odiosum sit Deo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50773)

millia peste consumpta, hîc diluvio populos, hîc incendio urbes. Videbis etiam pignora in scelere parentum intercepta, & vicissim parentes in puerorum. Videbistotam ab uno familiam damnatam, filios, nepotes, pronepotes, hereditariam luem, & nullius in morte morientem. Quod si in hac vitâ, quæ misericordiæ stadium est, tantâ atrocitate sævitur etiam in amicos; quid in altera putandum est, in qua puniuntur inimici? nam si *incipiat iudicium à domo Dei; quis finis eorum, qui non credunt Dei Evangelio? Et si iustus vix salvabitur; impius & peccator ubi parebunt? (1. Pet. 4.)*

§. 8. *Quàm odiosum sit Deo*

Postremò tela in peccatum nulla tam acuta, quàm Dei verba. *Iratuſ est furore Dominuſ. Exacerbavit Dominum peccator. Tatuſ dolore cordis intrinsecuſ. Pœnituit eum. Odisti omnes, qui operantur iniquitatem.* Furor in Deo, exacerbatio, ira, dolor, pœnitentia, odium denique: quid terribilius? Gravis ira Regum semper: Dei qualis & quanta? mirum. Nihil odit eorum Deus quæ fecit, *Tolle peccatum, viditque cuncta qua fecerat, & erant valdè bona. (Gen. 1.)* Pone peccatum. Non Angelus, non Homo, non

Mater, non Filius placere potest. Elephanto sanguinem ostendis. In furorem agitur. Omnia pessumdat, suos, alienos, servos, filios, & filium filiorum JESUM Christum. Dicam hîc, quod immenso horrore compleat. Plus unica labes Deum exulcerat, quàm sanctorum placeant omnium omnia præclare facta, dicta, cogitata, perpessa, quæcumque olim aut fuêre, aut nunc sunt, aut postea erunt. Attende, quid asseverem. In alteram lancem congere Abrahama, Isaacos, Jacobos, Davides, Prophetas, Apostolos, Martyres, Virgines, sancta sacraque omnia; in alteram unum peccatum appende: prævalet hoc omnibus omnium bonis, præponderat & descendit. O pondus immensum! O te Atlante fortiolem! qui non cælum, sed inferos, sed omnibus inferis graviolem molem sustineas. Unde hoc, quæris? Offensa Dei est. En montes. En asinaria mola suspensa collo. Quantum enim Deus vertice ad auras æthereas, tantum ejus offensa radice in tartara tendit. Quem, quæso, ista, si non planè stipes est, & stipite omni stupidior, non percellant.

Summa Capitis.

Ergò ita digere. Vide 1. quæ Angeli pœna, temerariæ cogitationi inflicta. 2. Adami, ejus-